

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010367
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121010367.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.06.2021 v Prešove, v trestnej veci proti obžalovanému T. W. pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/17/2021 zo dňa 03.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného T. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/17/2021 zo dňa 03.05.2021 bol obžalovaný T. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. X, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov, uznaný vinným z prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 08.02.2020 v čase o 02.12 hod. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Scorpio, ev. č.: W.-XXXLX po ul. Prostějovskej v Prešove, kde bol hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Prešov zastavený a kontrolovaný, pričom bol podrobený dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu s negatívnym výsledkom, avšak vzhľadom k podozreniu, že je ovplyvnený inou návykovou látkou, sa po výzve hliadky PZ dobrovoľne podrobil odberu krvi, v ktorej bola dokázaná prítomnosť zakázaných látok amfetamínu a metamfetamínu, pričom koncentrácia amfetamínu bola 22,04 ng/ml a koncentrácia metamfetamínu 203,68 ng/ml, čo predstavuje viac ako 200 ng/ml v krvi, pričom ide o stav vodiča vylučujúci schopnosť bezpečne viesť motorové vozidlo, čo je prirovnané koncentrácii 1 promile etylalkoholu v krvi,

- dňa 07.03.2020 v čase o 22.00 hod. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 3, ev. č.: R.-XXXAZ po ul. Rusínskej v smere na ul. K Amfiteátru v Prešove, kde bol hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Prešov zastavený a kontrolovaný, pričom bol podrobený dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu s negatívnym výsledkom, avšak vzhľadom k podozreniu, že je ovplyvnený inou návykovou látkou, sa po výzve hliadky PZ dobrovoľne podrobil odberu krvi, v ktorej bola dokázaná prítomnosť zakázaných látok amfetamínu a metamfetamínu, pričom koncentrácia amfetamínu bola 51,07 ng/ml a koncentrácia metamfetamínu 615,04 ng/ml, čo predstavuje viac ako 200 ng/ml v krvi, pričom ide o stav vodiča vylučujúci schopnosť bezpečne viesť motorové vozidlo, čo je prirovnané koncentrácii 1 promile etylalkoholu v krvi.

Za to mu bol uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré písomne v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu i sám obmedzil na odvolanie, ktorým namietal len výrok o treste. Odôvodnil ho tým, že uloženie výmeru trestu odňatia slobody považuje za neprimerane prísnu, keď hranicu na spôsobilosť viesť motorové vozidlo pri koncentrácii metamfetamínu v krvi z 200 ng/ml na 203,68 ng/ml prekročil nepatrne, pričom v oboch prípadoch išlo o zostatkové hodnoty po požití omamnej látky a on, ako nepravidelný konzument drogy, nevedel odhadnúť zostatkové množstvo metamfetamínu v krvi. Odkázal na záver znalca, že v jeho prípade nebola zistená závislosť od alkoholu, ani od psychoaktívnych látok. Poukazoval na trestnú sadzbu pri predmetnom prečine namietajúc, že mu bol uložený trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby. Obžalovaný nepovažoval za správne vychádzať z toho, že predchádzajúci výkon trestov nevedol k jeho náprave a že mal možnosť preukázať v podobe inštitútu podmienenečného prepustenia, že si svoje konanie a jeho dôsledky uvedomil a že to zrejme nevyužil a svoj názor podoprel tým, že v jeho prípade sankciou za porušenie podmienky bude premena trestu a tak by bol potrestaný dvakrát. Obžalovaný dodal, že pri predchádzajúcich odsúdeniach išlo o majetkovú trestnú činnosť, teda povahovo odlišnú od trestnej činnosti v prejednávanej veci. Záverom svojho odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a aby sám rozhodol tak, že mu uloží pri vyrovnanom pomere okolností uvedených v § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 2 rokov. Obžalovaný sám dodal, že sa k skutku hneď priznal a úprimne ho oľutoval, podal vyhlásenie o vine a že iným boli uložené za identický trestný čin o polovicu miernejšie tresty a keďže dňa 20.05.2021 by uplynulo 5 mesiacov jeho väzby, odvolací súd by mu mohol, podľa jeho názoru, znížiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v prejednávanej veci, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. por., len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a nezistiac také chyby dospel k záveru, že výrok o treste bol výsledkom správneho postupu konania, bol odôvodnený a zákonný. Súdom prvého stupňa uložený trest považoval odvolací súd za trest primeraný. Dokazovanie bolo potrebné doplniť odvolacím súdom len aktuálnou správou o správaní sa obžalovaného vo väzbe a oboznámením lustrácie v registri priestupkov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Tr. zák., pričom skutočnosť, že obžalovaný sa k skutku priznal a tento oľutoval, považoval za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a skutočnosť, že už bol doposiaľ súdne trestaný, považoval za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. s tým, že skutku kladeného za vinu v tomto konaní sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Dospel k záveru, že predchádzajúce odsúdenia v podobe podmienenečných trestov, ale tiež aj trestov spojených s jeho výkonom, zrejme nevedli k jeho náprave a že obžalovaný mal aj možnosť preukázať v podobe inštitútu podmienenečného prepustenia, že si svoje konanie a jeho dôsledky uvedomil, čo však zrejme nevyužil. Ukladal tak trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 7 mesiacov a pri spôsobe výkonu trestu považoval za rozhodujúce, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin. Na posilnenie účelu Trestného zákona, ako aj na skutočnosť, že ide o skutok spáchaný v súvislosti s výkonom činnosti vodiča a vzhľadom na okolnosti skutku a najmä jeho charakter a tiež

s poukazom na to, že sa dopustil aj viacerých priestupkov na úseku dopravy, ukladal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v dolnej polovici, a to v trvaní 2 rokov.

V súlade so zásadou uvedenou v § 31 ods. 1, 2 Tr. zák., trest je právnym následkom spáchaného trestného činu, je to ujma na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť páchateľovi len súd podľa tohto zákona za spáchaný trestný čin. Trest samotný, spočívajúci v obmedzení osobnej slobody, nepochybne predstavuje zásah do dovtedajšej úrovne psychického vývoja obvineného ako človeka o to viac, keď dovtedy viedol riadny život. Preto je namieste ukladať trest podľa zásad stanovených Trestným zákonom sledujúc účel trestu a ukladať trest primeraný.

V zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okrem toho, hľadiská, na ktoré súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery najmä prihliada, sú vo všeobecnosti podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z predloženého spisu vyplynulo, že okresný súd vyhlásenie obžalovaného T.H. W., že je vinný zo žalovaného skutku, prijal. Následne v rámci dokazovania s prihliadnutím na predmet podaného odvolania tak pokračoval dokazovaním súvisiacim s výrokom o treste.

Podľa znaleckého posudku č. 44/2021 T. W. K., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, nebola u obžalovaného zistená závislosť od alkoholu ani od iných psychoaktívnych látok, no znalkyňa zistila škodlivý konzum pervitínu v záťažových situáciách. Ani podľa správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, obžalovaný nebol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení a nie je ani vedený v Psychiatrickej ambulancii FN sP J. A. Reimana Prešov.

Podľa správy o povesti z obce O., obžalovaný nebol riešený za porušenie verejného poriadku a v obci vystupuje slušne. Z výkonu väzby je aj aktuálne hodnotený priaznivo.

Z okresnému súdu známej lustrácie evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný mal za obdobie od 06.11.2019 do 10.02.2021 evidovaných spolu 16 priestupkov na úseku cestnej premávky.

Podľa evidenčnej karty vodiča mu bolo udelené vodičské oprávnenie B1, B aj AM dňa 29.09.2014 a vodičský preukaz mu bol vydaný dňa 06.10.2014. Okrem blokových pokút má evidovaný políciou uložený zákaz činnosti na 12 mesiacov, a to od 28.10.2014 do 28.10.2015 v súvislosti s porušením viacerých povinností vodiča pri dopravnej nehode. Takto evidovaný má aj súdom uložený zákaz činnosti na 12 mesiacov, a to od 15.03.2015 do 15.03.2016 v súvislosti s porušením povinnosti vodiča závažným spôsobom pri spáchaní trestného činu. Preskúšanie spôsobilosti úspešne absolvoval dňa 12.07.2019, no následne, dňa 09.09.2020 mu bol vodičský preukaz zadržaný.

Podľa odpisu registra trestov má šesť záznamov, z toho v štyroch prípadoch nedošlo k zahladeniu odsúdenia, a tak možno prihliadať na to, že od roku 2017 do roku 2019 bol štyrikrát odsúdený, pričom išlo o odsúdenia za násilnú a majetkovú trestnú činnosť, pri ktorej mu bolo dvakrát upustené od uloženia súhrnného trestu. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 07.01.2019, sp. zn. 1T/64/2017 bol za tam uvedené skutky odsúdený za pokračujúci prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračujúcim zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pričom v bodoch 4) a 6) tohto rozsudku spáchaný samostatne a bol mu uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody na 3 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 10T/32/2017 zo dňa 10.01.2018, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený v rozsudku Okresného

súdu Košice II, sp. zn. 7T/82/2017 zo dňa 15.03.2018 a v rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/30/2017 vo vzťahu k T. W. výrok o vine, celý výrok o treste, výroky o povinnosti na náhradu škody, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine svoj podklad. Z výkonu tohto trestu odňatia slobody bol podmienične prepustený dňa 29.05.2019 pri určení skúšobnej doby na 3 roky, a tak koniec tejto skúšobnej doby pripadne na 29.05.2022.

Možno pripomenúť, že predmetné skutky a predmetný úmyselný prečin v cestnej premávke spáchal počas plynutia tejto skúšobnej doby, a to v dňoch 08.02.2020 a 07.03.2020.

Pritom aktuálnou lustráciou v registri priestupkov odvolací súd zistil, že okrem toho má ešte dva záznamy za priestupky spáchané proti bezpečnosti a plynulosti cestnej dopravy tiež v tejto skúšobnej dobe, a to v dňa 11.12.2019, za ktorý bol postihnutý napomenutím a dňa 25.06.2020, za ktorý bol postihnutý už pokutou 60,- eur. Obžalovaný sa teda nestal disciplinovaným vodičom ani po spáchaní predmetnej trestnej činnosti.

Každý prípad súd posudzuje samostatne, nezávisle a nestranne, pričom zohľadňuje špecifiká prípadu a dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti hodnotí postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por.. Aj v tomto prípade bolo namieste zohľadniť také skutočnosti, vrátane skutočností týkajúcich sa osoby obžalovaného. Preto nemožno tento prípad stotožňovať s inými prípadmi trestných činov spáchaných inými osobami. S obhajobou obžalovaného, že ako nepravidelný konzument drogy nevedel odhadnúť zostatkové množstvo metamfetamínu v krvi, sa nemožno stotožniť. Predovšetkým obžalovaný opakovane neoprávnené užil nepovolenú látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a v oboch prípadoch dokonca po jej užití viedol motorové vozidlo v cestnej premávke. Obžalovaný preukázal vysokú mieru nezodpovednosti, keď po odhalení tejto skutočnosti v súvislosti so spáchaním v poradí prvého dielčieho skutku neupustil od užívania predmetnej drogy, zopakoval svoj nezodpovedný prístup, rozhodol sa znova porušiť Trestný zákon a zjavne za podobných okolností - keďže sa odvoláva na situáciu, že išlo o zostatkové hodnoty metamfetamínu v jeho krvi - s časovým odstupom, o ktorom musel mať predstavu už zo spáchania prvého dielčieho skutku, pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Navyše, ani krátky časový úsek medzi predmetnými dielčiami skutkami nezodpovedá tomu, že by išlo o príležitostného konzumenta, ktorý nemá dostatok skúseností s pôsobením predmetnej drogy na jeho psychiku, a teda aj na schopnosť spoľahlivo a v súlade s právnymi predpismi byť spôsobilý vykonávať takú činnosť, ako viesť motorové vozidlo.

Nespôsobilý vodič je už vo všeobecnosti výrazným nebezpečenstvom najmä pre bezpečnosť cestnej premávky. Aj keď nadužívanie alkoholu či psychoaktívnych látok zvyčajne vedie až k závislosti od ich užívania, absencia až takého stavu závislosti neznamená, že k nadužívaniu nedochádza. Preto záver znalca zásadne neznižuje závažnosť konania obžalovaného.

Práve takáto nezodpovednosť výrazne zvyšuje závažnosť trestného činu obžalovaného a s ohľadom na jeho priestupkovú a trestnú minulosť vyžaduje pôsobiť trestom odňatia slobody nepodmienečným spôsobom a vo výmere presahujúcej polovicu trestnej sadzby. Len o jeden mesiac takéhoto navýšenia je skôr namieste považovať za mierny trest, no vzhľadom na absenciu odvolania podaného v neprospech obžalovaného čo do trestu, nebol zákonný priestor na sprísnenie výmery trestu odňatia slobody.

K odvolacím dôvodom treba ešte dodať, že pokiaľ obvinený spácha trestný čin v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia či podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ide o závažnú skutočnosť, ktorá má dôsledky nielen vo vzťahu k predchádzajúcemu prípadu, v ktorom mu Trestný zákon a súd umožnil nevykonávať trest odňatia slobody priamo /či celý trest alebo časť trestu/, ale má aj dôsledky pri postihu v trestnej veci, v ktorej znova spáchal trestný čin. Osobitne je to výrazné práve pri recidíve, teda pri opätovnom spáchaní úmyselného trestného činu po trestnom postihu za spáchanie úmyselného trestného činu /navyše v uloženej skúšobnej dobe/. Tento dôsledok je zvýraznený v ustanovení § 49 ods. 2 Tr. zák., ktorý vylučuje podmieničný odklad výkonu trestu odňatia slobody a teda, v prípade ukladania trestu odňatia slobody vlastne pripúšťa len uloženie tohto druhu trestu spojeného s výkonom trestu príslušným spôsobom v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

Hoci je pravdou, že súd nebol povinný pri predmetnom prečine ukladať trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom spôsobom, ktorý by zároveň uložil, zákonným hľadiskám uvedeným v § 34 Tr. zák. by ani, podľa názoru krajského súdu, nezodpovedalo, ak by neuložil trest odňatia slobody spojený

s rozhodnutím o spôsobe výkonu trestu ústave na výkon trestu s príslušným stupňom stráženia. V danom prípade ani odvolací súd nezistil, že by v súlade s účelom trestu bolo ukladanie niektorého z tzv. alternatívnych druhov trestu.

Po tomto postupe a po zohľadnení osoby obžalovaného krajský súd dospel k záveru, že primeraným trestom vzhľadom na vzhľadom na jeho kritický vzťah k vlastnej trestnej činnosti prezentovaný obžalovaným v podobe vyhlásenia o vine a vyjadreniu úprimnej ľútosťi, jeho pomery a po zohľadnení vyrovnaného pomeru poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, je trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov odôvodneným, zákonným, primeraným.

Súd prvého stupňa, podľa názoru krajského súdu, odôvodnene a zákonne tak, ako v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, dospel k výroku o spôsobe výkonu uloženého úhrnného trestu odňatia slobody, a tak na toto odôvodnenie krajský súd odkazuje.

Skúsenosti získané pri sledovaní účinnosti jednotlivých trestov ukladaných za trestné činy v doprave ukazujú, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí k najúčinnjším prostriedkom ochrany bezpečnosti v cestnej doprave. Medzi najzávažnejšie prípady vodičskej nedisciplinovanosti patrí práve vedenie vozidla pod vplyvom látok spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť napr. pozornosť vodiča.

Obžalovaný sa pritom už v minulosti ukázal ako nedisciplinovaný vodič a bol už početne postihnutý za porušenia pravidiel cestnej premávky, pričom v prejednáwanej veci opakovane konal ako vodič, ktorý si svoju vodičskú nespôsobilosť zjavne privodil sám a dobrovoľne a spáchal až úmyselný trestný čin. Prístup obžalovaného k dodržiavaniu pravidiel cestnej premávky mal teda spoločensky nepriaznivý trend. Okresný súd obžalovanému preto, podľa názoru krajského súdu, správne uložil zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 2 roky.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.